

šolsko glasilo št.3

2015/16

platana



šola za hortikulturo in vizualne umetnosti celje

cvetličar/vrtnar/aranžerski/hortikurni tehnik/inženir
hortikulture/snovalec vizualnih komunikacij in trženja

Šolsko glasilo Platana 3

Šolskemu časopisu na pot	3
Z roko v roki	3
70-letnica šole na področju hortikulture	4
Praznovanje 70. obletnice obstoja naše šole	5
Šolski utrip	7
Naši dijaki – naš ponos	22
Iz roda v rod	30
Na krilih ustvarjalnosti	34
Višja strokovna šola	42
Razvedrilo	45

Ustanoviteljica in izdajateljica: Šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje
Srednja poklicna in strokovna šola
Ljubljanska cesta 97, 3000 Celje

Odgovorna urednica: Štefanija Kos Zidar
Glavna urednica: Sergeja Jekl
Sourednica: Romana Rožmarič
Urednica aranžerske stroke: Karmen Volavšek
Urednica hortikulture in cvetličarske stroke: Andreja Gerčer

Lektoriranje: Sergeja Jekl
Oblikovanje: Romana Rožmarič
Ilustracije: dijaki programa Aranžerski tehnik
Naslovnica: Sara Irman Kolar, 3. AT, Petra Pižmoht
Fotografije: učitelji in dijaki ŠHVU Celje
Naklada: 300 izvodov
Tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje

Tel.: 03/4285-900
tajnistvo@hvu.si
<http://www.hvu.si/>

ŠOLSKEMU ČASOPISU NA POT

Pred nami je že tretja številka časopisa Platana, ki izhaja v času valentinovega. Tako počasi, a zagotovo prihaja pomlad in z njo novo življenje, ki se ga čuti na vsakem koraku. V teh dneh dijaki in dijakinje tekmujete na temo Valentinovo 2016, spremljamo tudi tekmovalne aranžerjeve, ki se želite vsak na svoj način izkazati, kar vam tudi zelo dobro uspeva.

Gotovo ni naključje, da »Valentin da ključ od korenin« in prepričana sem, da se to v tem času občuti tudi na naši šoli. Nekaj je v zraku, mladi ste zaljubljeni, ste ustvarjalni, tekmujete, se veselite počitnic in življenja.

Tokratna številka šolskega časopisa nam ponuja veliko zanimivega branja za vsak okus, še zlasti pa so v njem zabeleženi najpomembnejši utrinki leta 2015. Poleg tega pa boste v njem našli tudi napoved najpomembnejšega dogodka za našo šolo, in sicer 70. obletnico obstoja naše šole – prve šole s področja hortikulture v Sloveniji – Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, kot naslednico Vrtnarske šole Celje, ustanovljene leta 1946. V ta namen se bo zvrstilo sedem pomembnih dogodkov.

V teh dneh nas bodo na informativnih dneh obiskali osnovnošolci, ki jih zanimajo poklici s področja hortikulture in oblikovanja. Vsi skupaj se bomo potrudili in vem, da jim bodo vzdušje na šoli in naši programi všeč.

Dragi dijaki, dijakinje, študenti, študentke. Zavedam se, da ste vi naši največji in najboljši ambasadorji znanja. Zato sem vam hvaležna za izkazano zaupanje, ki me zavezuje, da skupaj z vami še naprej gradim šolo za kulturo bivanja, kjer se trudimo učiti iz življenja za življenje.

Štefanija Kos Zidar, direktorica

Z ROKO V ROKI

Tretja številka Platane je pred vami, drage bralke in bralci. Tri – pravično število. Prav tako pravično kot sedem – sedem desetletij obstoja vrtnarske šole, danes šole za hortikulturo in vizualne umetnosti. Vse dobre stvari so tri, pravi star pregovor, a jaz verjamem, da se je Platana »prijela«, da je postala naša in vaša ter bo zato razveseljevala tudi vse prihodnje rodove dijakov, učiteljev in vse tiste, ki so s šolo na kakršenkoli način povezani.

Nagovarja me tudi število sedem, saj enako kot dnevi v tednu ponuja nove priložnosti, nove ideje, morda celo nov začetek in prepričana sem, da je sedem desetletij obdobje, ko se bomo znali ustaviti, se zazreti v preteklost, v njej ovrednotiti dobro in slabo ter z zaupanjem stopiti v prihodnost. A prihodnost je lahko svetla samo, če jo znamo ustvarjati skupaj. Ravno zato me tolikokrat žalosti, ko stopam po šolskih hodnikih in gledam v ekrane prenosnih telefonov zazrte obraze dijakov, ki se vedno manj pogovarjajo, vedno manj smejejo ... Pa toliko zanimivega bi lahko povedali drug drugemu. Vsako življenje piše svojo zgodbo in zgodbe oživijo le, če si jih znamo podeliti med sabo, jih pripovedovati in sprejemati.

Pred časom sem slišala tole zgodbo, ki se mi zdi vredna, da jo povem naprej. Znani ameriški antropolog se je odpravil v Afriko, kjer je želel proučevati življenje domorodcev. Ko je prišel v neko vas, je najprej srečal gručo otrok. S sabo je imel košaro sladkarij in na misel mu je prišlo, da bi priredil tekmovanje. Košaro s sladkarijami je postavil k drevesu, otrokom pa obljubil, da bo sladkarije dobil tisti, ki bo prvi pri drevesu. A glej. Otroci so se prijeli za roke in vsi hkrati stekli h košari. Nihče ni želel biti prvi. Nihče ni hotel košare sladkarij le zase. Ko jih je vprašal, zakaj so to storili, so mu mirno odgovorili: »Zakaj bi bil srečen samo eden, ko pa smo lahko srečni vsi.« Si kdaj zastavimo to vprašanje, ko je naš bližnji – sošolec, sošolka, sodelavec, sodelavka – v stiski? Znamo tudi mi stopati skozi življenje z roko v roki, z ramo ob rami? Zmoremo? Hočemo?

Sergeja Jekl, urednica

70-LETNICA ŠOLE NA PODROČJU HORTIKULTURE

Letos naša šola praznuje **70-letnico delovanja na področju hortikulture**. Smo **prva in najstarejša šola** v zgodovine **slovenske hortikulture**, ki je dala najvidnejše slovenske vrtnarje in cvetličarje ter pomembno prispevala k razvoju omenjene tovrstne kulture v širšem slovenskem prostoru. Šola je ves čas vpeta tako v neposredno lokalno, regijsko, državno kot tudi širše evropsko okolje preko različnih projektov (Švica, Avstrija, Italija, Nemčija, Nizozemska, Norveška, Finska, Hrvaška ...). Velik del sedemdesetletnega obdobja smo bili edina tovrstna šola v Sloveniji.

Šola danes izobražuje za naslednje poklice: **cvetličar, vrtnar, hortikulturni tehnik, aranžerski tehnik in inženir hortikulture ter snovalec vizualnih komunikacij in trženja**.

Šola izhaja iz dediščine nekoč mogočnega Kvaternikovega posestva, ki ima svoje korenine konec 18. stoletja. To posestvo je slovelo v času avstrijskega cesarstva s številnimi vrtninami in okrasnimi rastlinami, saj obstajajo dokumenti o pomembnem deležu oskrbe dunajskega dvora kot tudi širše celjske okolice.

V letu 1946 (nacionalizacija) je na temeljih Kvaternikovega posestva in njihovih bogatih ter dolgoletnih izkušnjah nastala **prva Vrtnarska šola Slovenije v Medlogu pri Celju**. Številni učitelji in strokovnjaki smo v tem obdobju izobrazili preko **10.000 strokovnjakov s področja hortikulture in oblikovanja**, ki uspešno delujejo v slovenskem prostoru.

Na ta način je **šola** pomembno prispevala k **razvoju gospodarstva z ustvarjanjem pogojev za individualno podjetništvo**.

Poleg tega pa je in še daje pomemben prispevek k **oblikovanju urbane in ruralne krajine ter vizualizaciji prostora**.

S tradicijo in strokovnim znanjem predstavlja šola še vedno **vodilno institucijo v slovenskem prostoru**, saj smo pomembni partnerji pri sooblikovanju politike trajnostnega razvoja v slovenskem prostoru. Sodelujemo pri številnih tovrstnih projektih s svojimi strokovnjaki, dijaki, študenti (Ukrep 111, Švicarski projekt, Projekt Ajda, Slovenski vrt ...). **Naše področje delovanja je razširjeno tudi na sodelovanje z vladnimi in nevladnimi organizacijami tako doma kot v tujini**.

V vsem obdobju svojega delovanja je šola prispevala znaten delež k strokovni publicistiki v obliki knjig, učbenikov, strokovnih člankov, priročnikov, zbornikov ... Šola skrbi za permanentno usposabljanje izven svojega rednega program, kjer skrbimo za prenos novosti v prakso.



Štefanija Kos Zidar

PRAZNOVANJE 70. OBLETNICE OBSTOJA NAŠE ŠOLE



Šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, kot naslednica Vrtnarske šole Celje, letos praznuje 70. obletnico obstoja prve šole s področja hortikulture v Sloveniji. Ustanovljena je bila leta 1946.

Glede na pomembnost praznovanja bomo v ta namen oblikovali sedem pomembnejših dogodkov, ki se bodo zvrstili od februarja do meseca oktobra, ko bomo pripravili osrednjo slovesnost. Zato vas že sedaj, spoštovani dijaki in dijakinje ter študentje in študentke, vljudno povabimo k sodelovanju pri sooblikovanju teh pomembnih dogodkov.

Dogodki, ki se bodo zvrstili:

1. V mesecu februarju bomo na temo Valentinovo 2016 pripravili šolsko tekmovanje dijakov in študentov s področja cvetličarstva in vrtnarstva. S področja aranžerstva pa bo tema ženska kozmetika (Afrodita).
2. V času sejma Flora 2016 bomo 11. marca 2016 organizirali okroglo mizo na temo Prihodnost zelenih poklicev.
3. V mesecu aprilu bomo v sodelovanju z Osrednjo knjižnico Celje pripravili razstavo starejših didaktičnih gradiv, šolskih časopisov, šolskih fotografij ... Razstavo iz Osrednje knjižnice Celje bomo v mesecu maju preselili na šolo, gradivo pa bo na ogled do oktobra; tudi na dan osrednje prireditve.



4. 11. aprila 2016 se bomo predstavili v okviru praznika MO Celje.
5. V mesecu maju bomo za učence osnovnih šol organizirali likovni natečaj. Za naše dijake in študente pa bomo razpisali fotografski natečaj. Iz izdelkov bomo pripravili razstavo. Vodilna tema bi bila letni časi.
6. Zadnji teden v septembru bomo organizirali tekmovanje dijakov in študentov med šolami Konzorcija biotehniških šol na temo kaktej in sočnic ter z izdelki dopolnili razstavo ob našem osrednjem dogodku, ki bo v oktobru. Tekmovali bodo tudi dijaki programa Aranžerski tehnik in študenti programa Snovanje vizualnih komunikacij in trženja ter dijaki šol s tega področja.
7. Kot osrednji dogodek bomo pripravili svečano prireditev in otvoritev razstave. Osrednji dogodek bo potekal 12. oktobra 2016. Na razstavi se bodo predstavili slovenski cvetličarji in vrtnarji ter strokovnjaki s področja oblikovanja. Razstavljeni bodo tudi izdelki s tekmovanja kaktej in sočnic ter slike in fotografije z natečaja na temo letnih časov. Na osrednjem dogodku bodo sodelovali tudi lastniki oldtajmemerjev. V okviru projekta Erasmus + bo šola v tem času gostila evropske učitelje vrtnarstva. Kot spremljajoči dogodek bi šola izdala tudi tematsko znamko ob 70-letnici.

Štefanija Kos Zidar in Andreja Gerčer



Karmen Pečovnik, 3. AT

ŠOLSKI UTRIP

AGRA 2015



V terminu od 22. do 27. avgusta 2015 je v Gornji Radgoni potekal 53. mednarodni kmetijsko-živilski sejem AGRA, na katerem je sodelovalo 1785 razstavljalcev iz 30 držav, med njimi tudi naša šola. Na sejmu so nas zastopali učitelji in dijaka 3. HT, Magdalena Lazar in Jurij Vrenko.

Romana Rožmarič

OBISK IZ ŠVICE

Na Šoli za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje smo v sodelovanju s švicarsko šolo iz Weinfeldna pripravili projekt z naslovom Učilnica na prostem. Z nestrpnim pričakovanjem smo po skoraj letu dni priprav sprejeli v svojo sredino 38 dijakov vrtnarstva in krajinarstva in njihove 4 mentorje. Naši gostje so bili od ponedeljka, 14. 9., do četrтка, 17. 9. 2015. Stike med šolami smo navezali ob otvoritvi slovenskega vrta v Švici, ki je nastal z donacijo švicarskega veleposlaništva.



Ponedeljek je bil namenjen predstavitvi naše šole in šolskega parka ter spoznavanju članov skupin. Uvodoma sta goste nagovorili direktorica ga. Štefanije Kos Zidar in ravnateljica višje strokovne šole ga. Nade Reberšek Natek, nas pa je nagovoril predstavnik šole iz Švice g. Niklaus Kappler. Dijaki obeh šol so bili razdeljeni v 8 skupin, posamezno skupino so sestavljali 3 dijaki naše šole in 5 gostujočih dijakov. Glavni cilj projekta je bila izdelava mozaikov v počivališču na vzhodnem delu šolskega parka, projekt pa je bil zastavljen širše in namenjen tudi spoznavanju tipičnih značilnosti obeh partnerskih držav, krepitvi stikov med šolama, preseganju komunikacijskih ovir in navezovanju novih poznanstev med mladimi.





V torek, 15. 9. 2015, je šlo zares: vse skupine so bile razporejene na določeno mesto s pripravljenim materialom in motivi izdelave mozaika. Po uvodnih navodilih in pod budnim očesom švicarskih mentorjev so dijaki pričeli z delom. Začeli so nastajati motivi sredozemskih rastlin ... Idejni vodja projekta g. Sergio De Baptistis nam je razložil izbiro za motive. Pri proučevanju rastlinstva v Sloveniji so ugotovili, da sredozemske rastline ne uspevajo kot prostorastoče v celjski regiji in prav tako ne v Švici. Kot vsi, ki prihajajo iz osrednje Evrope, so se v programu obiska Slovenije najbolj veselili izleta na slovensko Primorje, kjer pa so te rastline avtohtone in kot spomin na njihov obisk bodo ostale rastline ujete v mozaiku ... Da je res potekalo vse po načrtih, sva skrbeli



koordinatorici projekta na šoli gostiteljici. Ga. Lidija Oblak je vodila korespondenco med šolama in uspešno odstirala komunikacijske ovire, ga. Romana Špes pa je poskrbela za strokovno plat projekta.



V četrtek, 17. 9. 2015, smo skupno projektno delo slavnostno predali namenu. Kratko slovesnost ob otvoritvi je pripravila ga. Sergeja Jekl z dijaki. Otvoritve Učilnice na prostem se je udeležila predstavnica švicarskega veleposlaništva ga. Urška Štimec in g. Ralph Friedländer, vodja dualnega sistema izobraževanja v Švici.



Ob slovesu smo bili vsi enotni, da je projekt uspel z organizacijskega in pedagoškega vidika. Celo vreme nam je bilo vse dni skupnega druženja naklonjeno. Čeprav nas loči

kar nekaj 100 km, govorimo različna jezika, imamo različna izobraževalna sistema, nam je skupno delo z dijaki. Razšli smo se s prijetno izkušnjo izvedbe skupnega projekta in z obljubo nadaljnega sodelovanja.

Romana Špes

OBISK NORVEŽANOV NA ŠOLI OD 27. 9. DO 10. 10. 2015



DREVESNA HIŠA – športni dan



Na območju Anskega vrha je obstoječe omrežje gozdnih sprehajalnih poti obogateno z novo rekreacijsko, izobraževalno in doživljajsko opremo. Ta vključuje gozdno otroško igrišče, nove gozdne učne poti, trim stezo z desetimi telovadnimi napravami, manjši prireditveni oder in več deset novih klopi za počitek. Glavna pridobitev pa je zagotovo drevesna hiša, ki je zasnovana kot manjši informativni in izobraževalni center mestnega gozda za šolske skupine in druge obiskovalce gozda. Z dijaki 1. letnikov smo jo obiskali na našem 1. športnem dnevu 29. septembra 2015.

Romana Rožmarič

VOLČJI POTOK – dobrodelna akcija

Na povabilo društva starodobnikov z Vranskega smo se dijaki in mentorji udeležili dobrodelne akcije z naslovom Cvetje in vozila, ki je potekala v soboto, 3. 10. 2015, v Arboretumu Volčji Potok. V Društvu starodobnih vozil so poskrbeli za avtomobile. Nabavili so tudi 1000 kosov svilenega cvetja, mi pa smo poskrbeli, da so starodobniki zažareli v cvetličnih dekoracijah. Izkupiček od prodanih aranžmajev je bil namenjen za neposredno finančno pomoč osnovnošolcem pri zagotavljanju šolske prehrane. Seveda pa smo z delom začeli že v dneh pred soboto, saj je bilo poleg suhega cvetja potrebno dopolniti naše izdelke z obstojnim zelenjem. Pri izdelavi poročnih cvetličnih



dekoracij smo izdelali aranžmaje v obliki dvojnega prstana, venca, srca, več manjših aranžmajev ter kar 48 m pletenice. Pri delu so sodelovali dijaki 2. C, 2. HT, 3. HT in 4. HT, levji delež pa so prispevala dekleta iz 3. C razreda. Cvetličarke so sodelovale tudi pri sobotnem dopoldanskem delu akcije, ko smo pripravljene izdelke namestili na avtomobile. Akcijo je v šoli koordiniral Emil Špes, pomagali pa so mu še mentorji Mojca Sodin, Sergej Kos in Romana Špes.

Veseli nas, da smo lahko naše delo združili z dobrodelnostjo in tako cvetličarstvu dodali novo in drugačno vrednoto.

Romana Špes

EKSKURZIJA V MILANO

23. in 24. oktobra 2015 smo bili dijaki od 1. do 4. letnika aranžerskih in hortikulturnih tehnikov na strokovni ekskurziji v Italiji. V petek, 23. oktobra, smo se z dvema avtobusoma na vse zgodaj zjutraj odpravili izpred šole.

Okoli enajste ure dopoldne smo prispeli na svetovno razstavo EXPO 2015. Letos je na njej sodelovalo kar 145 držav, geslo pa je bilo *Hrana za planet, energija za življenje*. Na razstavi je imela svoj paviljon tudi Slovenija in tako smo si ga odšli prvega pogledat skupaj. Temeljil je na sloganu »I FEEL SLOVENIA. Green. Active. Healthy.« Vsebine, ki so bile





predstavljene, so: čebele, termalne in mineralne vode, zdrav in aktiven življenjski slog ter zelene tehnologije. Po ogledu slovenskega paviljona smo se razdelili v skupine in si odšli ogledat, kar smo želeli. Okoli 17. ure smo se odpravili proti hotelu.

Naslednji dan smo se ob pol devetih zjutraj odpravili na ogled vrtov Sigurta. Zasadili so jih okoli paladijanske vile Maffei, ki je nastala v 17. stoletju. Na več kot 50 ha se danes raztezajo čudovite zelenice, drevoredi, gozdički in jezera. Naslednja postaja je bilo mesto Sirmione, ki leži na koncu ozkega polotoka, ki se zajeda globoko v Gardsko jezero. Obdaja ga utrdba Scaliger, ki so jo pričeli graditi v 12.



stoletju in jo počasi širili. Imeli smo 1 uro časa, da smo si lahko sami ogledali, kar smo želeli.

Zadnja postaja pa je bila Verona. To mesto je od leta 2000 na Unescovem seznamu svetovne dediščine. Najprej smo si ogledali baziliko Svetega Zena, ki velja za eno izmed največjih dosežkov romanske arhitekture. Druga znamenitost so mestna vrata. Ta so del prvotnega rimskega obzidja iz 3. stoletja. Seveda smo si morali ogledati tudi Julijino hišo, ki stoji na Vii Capello in rimski amfiteater. Arena stoji na trgu Piazza Bra. Meri 139 metrov v dolžino in 110 metrov v širino. Sprejel je lahko 25 000 gledalcev. Je





tretji največji amfiteater v Italiji. Po ogledu teh znamenitosti smo imeli čas za nakup spominkov in podobno. Okoli pete ure popoldne smo se odpravili proti Sloveniji.

Petra Pograjc, 1. HT

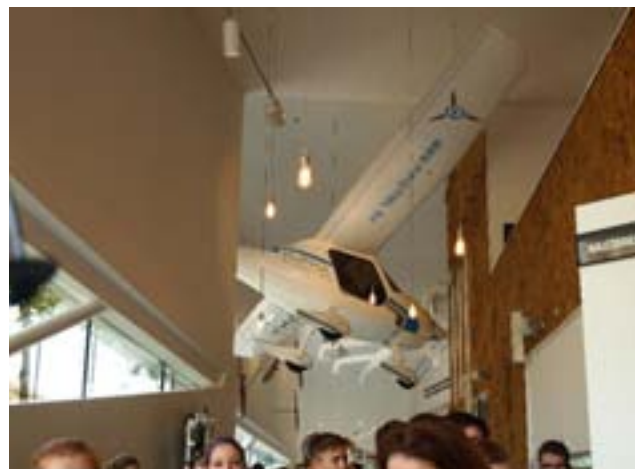
EXPO 2015

Expo je svetovna razstava, ki jo prirejajo že od leta 1851. Namenjena je predstavljanju dosežkov človeštva širši



javnosti. Razstave se med seboj razlikujejo po tematikah, prirejajo jih v različnih mestih po vsem svetu, običajno pa trajajo od nekaj tednov do pol leta. Najbolj znane zgradbe, ki so nastale ravno v ta namen, so npr. Eifflov stolp v Parizu ter Kristalna palača in Hyde Park v Londonu.

Letošnja razstava se je navezovala na hrano, nosilni slogan pa je bil: »Feeding the Planet, Energy for Life« oz. »Hrana za planet, energija za življenje«. Predstavilo se je 147 držav, med njimi tudi Slovenija, ki je imela samostojni paviljon. Po ocenah prirediteljev je razstavo obiskalo približno 20 milijonov obiskovalcev s celega sveta.



Profesorji so menili, da bi bilo vredno obiskati razstavo, saj vsebuje veliko elementov tako s področja hortikulture kot aranžerstva. Še ena pozitivna stvar pa je bila ta, da nam je bila razstava precej blizu – v Italiji, v mestu Milano. Zato s prevozom in prenočitvi ni bilo veliko težav.

Na pot smo se odpravili ob treh zjutraj z dvema avtobusoma. Razen nekaj prometnih zastojev, ki so nastali v Italiji, ni bilo večjih posebnosti, zato smo kar hitro prispeli na cilj. Z vodičko smo se odpravili k vhodom, kjer so nas do potankosti pregledali. Naša naslednja točka je bil Slovenski paviljon. Tamkajšnje prijazno osebje nas je popeljalo skozi tipične slovenske značilnosti, kot so sečoveljske soline, čebelarstvo, Triglav, letalstvo Pipistrel, kraški svet in svet slovenske kulinarike. Nato smo imeli prosto približno 2 do 3 ure, da smo si sami ogledali še preostanek razstave. Ob 17.00 smo se dobili pred izhodom in se skupaj napotili proti avtobusu, ki nas je odpeljal do hotela, kjer nas je čakala večerja. Po tem, ko smo se dodobra nasitili, smo se nastanili v sobah in si privoščili toplo prho. Ker še vedno nismo bili dovolj utrujeni, smo se do poznih večernih ur družili po sobah ter si izmenjali veliko zanimivih dogodivščin, ki smo jih preživeli tekom dneva.

Naslednje jutro nas je zbudil klic iz recepcije in nas opomnil, da bo treba na pot. Seveda pa smo še prej pozajtrkovali in spakirali kovčke. Z avtobusom smo hitro nadaljevali pot, saj



nas je čakal še en naporen dan, poln zanimivih stvari. Prva postaja je bil park *Sigurta Giardino*. Turistični vlakec nas je v svežem jutru popeljal po poteh ob zelenih travniških površinah, ki so se lesketale v soncu. Na koncu smo spet imeli eno uro časa, da smo si privoščili jutranjo kavico ali pa sprehod po parku. Večina nas je obiskala labirint, kjer smo se malo pozabavali z našo orientacijo.

Spet je bil čas, da smo krenili na pot, tokrat proti polotoku Sirmione ob Gardskem jezeru. Avtobus nas je pustil na parkirišču, mi pa smo se peš odpravili na konec polotoka, kjer je stal velik grad *The Scaliger castle* z obzidjem. Spet smo imeli nekaj časa zase in smo se razkropili po mestu. Nekaj si nas je ogledalo grad še od znotraj, najbolj pa nas je fasciniral razgled z njegovega najvišjega stolpa, s katerega smo imeli prelep razgled na morje tik pod nami in gorovja v daljavi.

Največja atrakcija pa je bil sladoled, katerega ena kepica je bila večja od teniške žogice. Čeprav je bil tako kremast in okusen, ga je redkokdo uspel pojesti do konca.

Čas je bežal, mi pa smo imeli še nekaj načrtov, zato smo se kar hitro odpeljali do Verone. Tam smo si najprej ogledali romansko baziliko Sv. Zena. Navdušila nas je že njena zunanja lepota, njena notranjščina pa je to še dodatno podkrepila. V baziliki je veliko zanimivih fresk, reliefov s





sporočili, kipov, pozlačenih vzorcev ter še in še takšnih in drugačnih umetniških del.

Pot nas je vodila vse do znanega Julijinega balkona, pod katerim stoji njen kip. Ker je bilo dvorišče natrpano s turisti, smo se tu ustavili le za kakšnih 10 minut. Kdor je želel, se je lahko po stari tradiciji dotaknil njene dojke, kar naj bi prinašalo srečo v ljubezni.

Preden smo zaključili ogled mesta, smo si spet vzeli malo prostega časa in si vsak zase poiskali miren kotiček, pojedli malico, obiskali kakšno trgovinico, fotografirali mesto in naredili še zadnje »selfije«. Pot do doma je bila še dolga, zato smo se okoli šestih odpravili na avtobus. Vsi po vrsti smo bili utrujeni od naporne hoje, vročine, ki nas je spremljala od jutra do večera ter mestnega vrveža, zato se nam je umirjena vožnja proti domu zelo prilegla.

Čeprav smo bili časovno zelo omejeni in smo marsikatero zanimivo stvar izpustili, mislim, da bomo še dolgo obujali spomine na nepozabno ekskurzijo.

Sara Irman Kolar, 3. AT

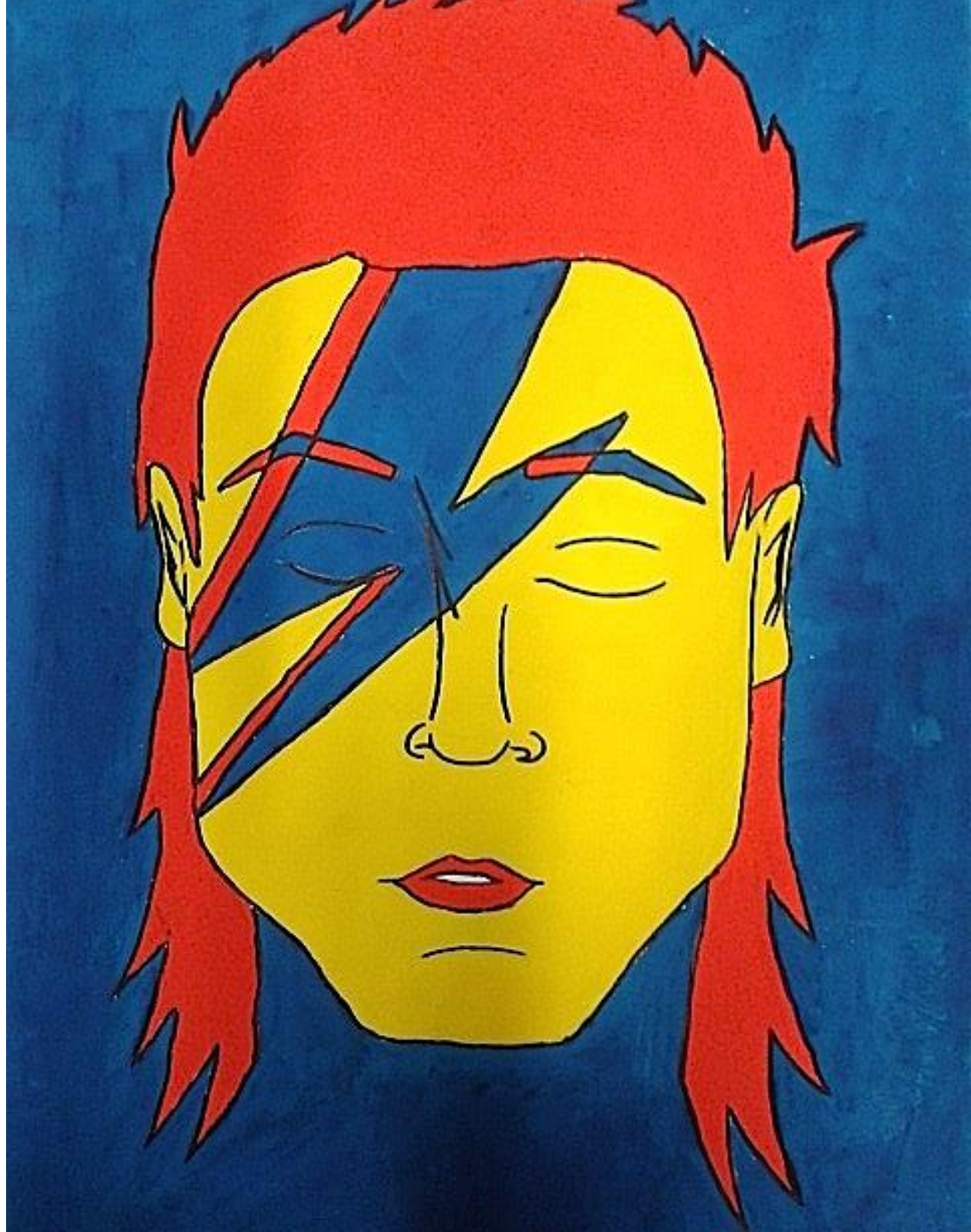
OD LITJE DO ČATEŽA

Popotovanje od Litije do Čateža ali Levstikova pot je pohodniška pot, ki je urejena po potopisnem delu slovenskega pisatelja Frana Levstika iz leta 1858. Levstik je opisal pot, ki jo je prehodil davnega 11. novembra 1857.

V spomin na to popotovanje je vsako leto, drugo soboto v novembru, organiziran pohod po tej poti. Pot je dolga 21 km in označena s tablam, ki opisujejo zanimivosti in celoten potopis Frana Levstika. Število udeležencev pohoda se vsako leto večja, zadnja leta se ga udeleži preko 20 000 pohodnikov. Letos smo se ga udeležili z dijaki 1. AT, 1. HT, 2. AT/HT in 4. (d)HT.



Romana Rožmarič



Ema Ocvirk, 1. AT

TEKMOVANJE V ADVENTNIH VENČKIH V DOBRODELNI NAMEN

Biotehniški center Naklo (srednja šola) je v novembru 2015 že peto leto zapored organiziral tekmovanje mladih cvetličarjev in vrtnarjev v izdelavi adventnih venčkov. Letošnja tema je bila Adventni venček kot etnološki motiv. Adventni venček je eden najpomembnejših simbolov, ki ga povezujemo z adventnim časom, vendar mnogi te simbolike, ki ponazarja čas svetlobe, upanja in povezanosti, ne poznajo.

Tekmovali so dijaki in študenti s področja hortikulture (cvetličarji, vrtnarji, hortikulturni tehniki in inženirji hortikulture) ter zaposleni v cvetličarnah in na vrtnarijah do vključno 25. leta.

Tekmovalo je 15 tekmovalcev. Delodajalci iz Slovenije so prijaviili 4 tekmovalce, 2 tekmovalca sta prišla s Hrvaške (SŠ Arboretum Opeka), ostali pa z biotehniških šol Slovenije (GRM Novo mesto, Šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, ŠC – Biotehniška šola Ptuj, Biotehniška šola Maribor in Biotehniški center Naklo – srednja šola).

Tekmovanje je ocenjevala 3-članska komisija: predsednik Janez Seliškar (Cvetličarna Eli, Ljubljana) ter člana Anka Grašič (Cvetje Anka, Strahinj) in Miran Zupan (Cvetličarna ART, Kranj). Ocenjevali so tehniko izdelave, izbiro materialov in seveda izgled venčka.

MOJCA SLEMENŠEK, dijakinja 2. C razreda naše šole, je pod mentorstvom Ane Sotošek osvojila odlično 2. mesto.

Venčki so pričarali adventno vzdušje v Mestni knjižnici Kranj, iskrico v očeh pa smo prižgali 3-letnemu Maticu in njegovim staršem. Matic je imel takoj po rojstvu hudo dihalno stisko, zato je utrpel možgansko krvavitev. Poleg rednih ima Matic tudi terapije, ki jih morajo starši plačevati.

Ana Sotošek



DAN ODPRTIH VRAT 2015



V petek, 27. novembra 2015, smo na šoli organizirali dan odprtih vrat za osnovnošolce. Še zlasti devetošolcem, našim bodočim dijakom, smo predstavili programe s področja hortikulture in oblikovanja ter življenje na šoli.

Udeležencem smo ponudili brezplačne delavnice, in sicer: aranžersko delavnico z zavijanjem daril, likovno ustvarjanje z bodočimi aranžerskimi tehnikami, adventno delavnico in oblikovanje bivalnega prostora z računalnikom. Delavnice so vodili in izvajali naši učitelji oz. učitelji z dijaki; programe pa sva predstavili svetovalna delavka in ravnateljica.

Udeležba je bila dobra. Prepričana sem, da je dan odprtih vrat vedno bolj potreben. Bodoči dijaki in dijakinje so tako dodobra spoznali naše programe in se bodo lažje odločali za pravi program.

Štefanija Kos Zidar

DAN ZDRAVE ŠOLE 2015

Z velikim veseljem, a še z večjim občutkom odgovornosti se vsako leto lotevam priprav dneva zdrave šole. Zakaj? Zavedam se, da moramo in želimo ta dan dijakom ponuditi teme, ki jim bodo koristile za življenje, jih vzpodbujale, da bodo svoje korake usmerjali na prave poti, hkrati pa vem,

da morajo vsebine biti take, da bodo dijaki tudi po predavanjih razmišljali in govorili o njih. Seveda bi bilo utopično misliti, da bodo pritegnile vse dijake, a če jih je le nekaj takih, ki se bodo ob njih zamislili, je pričakovanje izpolnjeno.

Že nekaj let uspešno sodelujemo z ZAVODOM ZA INOVATIVNO IZOBRAŽEVANJE O VARNI VOŽNJI, ki je nosilec gibanja »Še vedno vozim – vendar ne hodim«. To vsebino ponudimo dijakom 4. letnikov, saj so v večini tudi že vozniki, zato smo prepričani, da je vse, kar slišijo o varni vožnji, koristno. Letos jim je predaval g. Peter Planinšek, ki je tetraplegik. Ko sva se dan pred predavanjem slišala, sem razmišljala, da se bo njihovo srečanje zagotovo malce zavleklo, saj mu bodo dijaki ob koncu postavljali vprašanja. Zelo hitro me je postavil na realna tla s svojim odgovorom: »Veste, ko jim povem svojo življenjsko zgodbo, ostanejo brez besed.« Čeprav je njegova zgodba resnično tragična, pa je optimistična njegova volja do življenja, njegova pripravljenost pomagati mladim, da bodo modri in odgovorni udeleženci prometa, saj bi se zagotovo marsikateri dogodek srečno razpletel, če bi človek mislil tudi na druge in ne samo nase.

Tudi Zavod SOCIO je naš zvesti partner pri organizaciji predavanj z vsebinami o zdravju. Letos je bil z dijaki 2.



letnikov g. Damir Škrinjar, ki je po končanem predavanju z naslovom Pasti odvisnosti izrazil skrb zaradi lahkovernega odnosa, ki ga imajo nekateri dijaki do droge, zlasti do marihuane. Prepričani so, o tem po njegovem mnenju dobijo napačne informacije na spletu, da tovrstna droga ne škoduje zdravju, ampak celo koristi. Menim, da tudi tovrstnega ozaveščanja v šolah ni dovolj in da bi morali mladim ponuditi več vsebin, s pomočjo katerih bi si ustvarili pravo sliko, predvsem pa odnos do omenjene problematike.

Sergeja Jekl

RAZREDNE ČAJANKE



Zadnji dan pouka v lanskem koledarskem letu so dijaki pripravili razredne čajanke in predavanja o izbranih vrstah čajev. V času medsebojnega obiskovanja vseh razredov smo tako izvedeli veliko novega o zelenem in črnemčaju, o zimskih in zeliščnih čajih ter o kulturi pitja čajev na Japonskem, v Angliji, v Indiji in na Šri Lanki.

Seveda so lahko vse omenjene čajne vrste tudi pokusili ter se posladkali s pecivom, ki so ga spekle pridne roke dijakinj, mam in tudi babic.

Sergeja Jekl

ADVENTNI VENEC 2015



K prazničnemu božičnemu in novoletnemu vzdušju v Celju je pripomogel tudi velik adventni venec, ki so ga izdelali in okrasili dijaki naše šole ob finančni pomoči Mestne občine Celje. Venec je meril v premeru kar 3 m in tehtal 400 kg.

Za pletenje oboda venca sta bili potrebni kar dve odrasli smreki, ki sta rasli v gostem sestoju šolskega parka. Vsako nedeljo do božiča je na vencu zagorela nova svečka, sicer pa je venec vsakič na novo zažarel, ko so se ob mraku na njem prižgale drobne luči.



Venec je pletlo 10 dijakinj 2. C razreda, pomagale so tudi dijakinje iz 3. C z mentoricama Mojco Sodin in Ano Sotošek. Koordinator dogodka je bil Emil Špes ob pomoči Sergeja Kosa.

Romana Špes

MATURANTKA SEM

Pred samim začetkom plesnih vaj, priprav in organizacije sem bila zelo skeptična, kako bomo vse to izvedli. Minile so prve ure plesnih vaj, prvi sestanki, dogovori in vedno hitreje se nam je približeval datum 15. januar 2015. Čeprav smo se vsi lepo naučili plesati po programu, me je skrbelo, če se bomo lahko sprostiti in uživali. Prišel je ta petek, naš dan. Ves dan smo imeli sto in en opravek. Bila sem nervozna in napeta. Ko pa sem prišla v Laško in zagledala, kako smo vsi urejeni in nasmejani, se mi je od srca odvalil kamen. Odplesali smo odlično in po uradnem delu se je pričel pravi žur. Kot še nikoli smo se sprostiti in noreli.

Dijakinja 4. AT/HT

IZPOLNJENA PRIČAKOVANJA

Na maturantskem plesu so bila vsa moja pričakovanja izpolnjena. Cel program in ples sta odlično uspela. Na plesnih vajah smo imeli nekaj težav, vendar se to na dan dogodka ni ponovilo, saj smo vse plese odplesali brez napak. Okrasitev dvorane je bila lepa in nad pričakovanji. Škoda je bilo samo, da smo pri okrasitvi sodelovali manj kot prejšnje generacije. Namizna dekoracija je bila zelo lepa in tudi pogostitev je bila hitra in profesionalna.

Celoten večer je bil zelo lep in zabaven. Lepo se je bilo družiti s skoraj celotno zasedbo razreda in profesorji ter starši in ostalimi gosti.

Dijakinja 4. AT/HT



Vladlena Salyayeva, 1. AT



NAŠI DIJAKI – NAŠ PONOS

NAJVIDNEJŠA TEKMOVANJA, DOSEŽKI IN DOGODKI V LETU 2015

Leto 2015 je bilo za našo šolo zelo uspešno. Predvsem želim izpostaviti tisti del, kjer ste se vi kot dijaki in dijakinje posamezno ali v skupini zelo izkazali in tako potrdili, da smo šola, ki uči za življenje. Naj omenim najvidnejša tekmovanja, dosežke in dogodke:

- Valentinovo tekmovanje 2015, tekmovanje za aranžerje,
- odlična uvrstitev naših dijakov na Tekmovanju mladih vrtnarjev in cvetličarjev na »Flori 2015«,
- odlična uvrstitev naših dijakov na predtekmovanju za Euroskills za aranžerje na »Flori 2015«,
- inovativno pripravljen in izveden »show« slovenska poroka 2015 na »Flori 2015«,
- odlična uvrstitev na mednarodnem florističnem tekmovanju na Hrvaškem,
- odlična uvrstitev cvetličarjev na adventnem tekmovanju v Kranju,
- številni zelo dobri dosežki na tekmovanjih iz splošnoizobraževanih predmetov,
- veliko odličnih rezultatov na natečajih in projektih,
- otvoritev učilnice na prostem v sodelovanju s Švicarji,
- kostanjev piknik,
- visoko ocenjene in uporabne raziskovalne naloge,
- dobro organiziran in izveden maturantski ples,
- božični bazar in božični koncert dijakov naše šole ...
- številne promocijske aktivnosti na OŠ in drugje, kot je npr. dekoracija izložb naših aranžerjev v City centru in adventni venec v središču Celja ...

Omenjeni dosežki potrjujejo, da smo in ostajamo najboljša šola v Sloveniji s področja hortikulture in oblikovanja.

Štefanija Kos Zidar

ČEBELARSKI KROŽEK IN DRŽAVNO TEKMOVANJE MLADIH ČEBELARJEV



Na šoli imamo čebelarski krožek. Srečujemo se vsak četrtek ob 7.00. Obiskuje ga kar lepo število mladih čebelarjev. Poleg učitelja Sergeja Kosa imamo še mentorja Andreja Jerneja, ki nas poučuje o čebelah in čebelarjenju. Skupaj smo prav lepa ekipa, ki skrbimo za urejenost šolskega čebelnjaka in njegovo okolico. Imamo pet čebeljih družin, ki nam pridno nabirajo med v šolskem parku. Ker so bile čebele zelo pridne in so nabrale dovolj medu, smo lahko točili med.

V zimskem času, ko v čebelnjaku ni toliko dela, pa izdelujemo voščene okraske, rišemo panjske končnice, zbijamo satnice ...

Čebelarji smo se pozimi pripravljali tudi na državno tekmovanje, ki je bilo v Metliki. To je bilo ekipno tekmovanje, ki se ga je udeležilo 500 dvojic mladih čebelarjev. Naša mlada čebelarja sta osvojila srebrno priznanje, kar je velik dosežek za prvo leto čebelarjenja. V Metliki je bilo zelo zanimivo in poučno, saj smo imeli po tekmovanju tudi voden ogled.

Naj medi!

Miha Drolc, 2. V, Janja Moličnik, 3. HT, Sergej Kos, mentor

MEDNARODNO TEKMOVANJE KMETIJSKIH IN VRTNARSKIH ŠOL

Mojca Slemenšek, dijakinja 2. letnika programa cvetličar Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje je zmagala na 9. mednarodnem tekmovanju dijakov kmetijskih in vrtnarskih šol v Varaždinu.

Mojca je debitantka na cvetličarskih tekmovanjih in se je šele v šolskem letu 2015/2016 začela spoznavati z oblikovanjem v cvetličarstvu. Njena mentorica je bila Ana Sotošek.

Tekmovanje z naslovom Cafe de Paris je potekalo 25. septembra 2015 v Gradskem muzeju v Varaždinu. 13 tekmovalcev je moralo upoštevati tudi nekatera pravila glede oblike, stila in velikosti. Za izdelavo namizne dekoracije so imeli na razpolago rezano cvetje, okroglo mizo premera 60 cm, okrasno posodo premera 22 cm in debelejšo aluminijasto žico. Tekmovanje je trajalo 90



minut. Aranžmaji so nastajali pod budnim očesom strokovne komisije z Nizozemske, s Hrvaške in iz Slovenije.



Da smo lahko dekoracijo izdelali tako, kot smo načrtovali, se moramo zahvaliti sponzorstvu Medexa. Podarili so nam prazne stekleničke z robom njihovega prehranskega dopolnila Gelée royale super, kamor smo namestili cvetje.

Mojci želimo še veliko uspehov in prijetnih trenutkov pri ustvarjanju s cvetjem.

Ana Sotošek

DIFIFEST 2015

Oktobra 2015 so dijaki 4. AT in 3. AT razreda sodelovali v sklopu festivala 3-KONS na DIFifestu oz. festivalu dijaškega filma, ki vsako leto spodbuja mlade h kreativnemu filmskemu ustvarjanju. Pri nastajanju del so jim pomagali tudi dijaki ostalih razredov in prijatelji. Naši dijaki so se predstavili s tremi filmi z naslovi: Heri2, Piaf in Prijateljstvo.



Pri filmu z naslovom Heri 2 so sodelovali: Jakob Maček, Nejc Kelner, Nejc Drobež, Jurij Vrenko in Gaber Hlebec.

Film Píaf je izdelek dijakinj: Klavdije Korber, Nine Fric, Mari Žmajde in Klare Žmajde.

Prijateljstvo je film, ki so ga posnele dijakinje 4. AT razreda: Anja Fajfar, Anja Petermanec in Sara Krašovec.

Odzivi občinstva in organizatorja na predstavljene filme so bili pozitivni.

Veronika Cvetko

STRELJANJE IN PLES

Ko sem bila majhna, sem vedno hodila z mamo na treninge streljanja v Strelsko društvo Mrož Velenje (SD Mrož). Takrat nisem bila dovolj stara, zato še nisem mogla trenirati. Vedno sem si želela biti tako dobra, kot je bila moja mama. Morala sem čakati do osmega razreda, da sem lahko začela trenirati.

Moja mama je dosegla veliko uspehov in ko je končala, je nadaljeval moj brat, ki je bil tudi tako uspešen. A ko je prišel v srednjo šolo, je moral pustiti, saj ni imel dovolj časa. No, tako sem nadaljevala jaz. V osmem razredu sem začela trenirati streljanje v društvu, kjer sta včasih trenirala moja mama in brat. Z velikim trudom in vztrajnostjo sem sčasoma prišla do svojega cilja. Začela sem s šolskimi tekmovanji in vsakič sem dosegla dober rezultat in prejela medaljo za prvo mesto. V šoli sem dobila pokal za športnico leta. A se je še nadaljevalo. S prijateljico sem hodila na razna tekmovanja in prejela več medalj. Sčasoma so se tekmovanja povečala, tako sva s prijateljico dobili obleko in dve najboljši puški.

A tisto leto, ko sem bila v osmem razredu, sem se vpisala tudi v plesni studio M-Dance v Velenju. Ko sem bila mala, sem zelo rada tudi plesala in želela postati uspešna plesalka, imeti veliko nastopov in hoditi na tekmovanja.





Začela sem v mlajši skupini, si postopoma višala cilje in sedaj sem dosegla svoj najvišji cilj. Plešem v najboljši skupini MD4 in tekmovalni skupini Respect, s katero bomo veliko potovali in nastopali v Stožicah v Ljubljani, v Zagrebu in tudi v Makedoniji.

Torej, začela sem s strelskimi in nadaljujem s plesnimi.

Tajda Pešec, 1. HT

KARATE



Timotej Burlak, dijak 1. HT, je šolsko leto 2015/2016 nadaljeval še bolj udarno, še uspešneje, kot je bilo preteklo. Udeležil se je naslednjih tekmovalij:

- Pokalna tekma marca 2015 v Bohinju je napovedala, da je resen konkurent in potencial za skupno pokalno zmago. Premagal je vse favorite in zmagal.
- Zgodba se je ponovila v novi sezoni, ko je na 2. pokalni tekmi 12. 9. 2015 v Luciji ponovil uspeh in spet zmagal v borbah. Uspeh je dopolnil še s 3. mestom v katah.
- 19. 9. 2015 se je udeležil mednarodnega turnirja v Kranju in v svoji kategoriji kadeti – borbe (do 70 kg) osvojil 2. mesto.
- 11. 10. 2015 je potekala mednarodna tekma Maribor open. V kategoriji kadeti – borbe je zmagal, v višji kategoriji med mladinci pa je osvojil 3. mesto.



- 25. 10. 2015 je bila 3., zadnja pokalna tekma. Suvereno je zmagal tudi tokrat in tako potrdil zmago tudi v skupnem seštevku za pokalnega zmagovalca v borbah med kadeti.
- 8. 11. 2015 se je KK Radvanje udeležil mednarodnega turnirja v Banja Luki v BiH. V številni konkurenci je osvojil 3. mesto (borbe).
- 21. 11. 2015 je na mednarodnem turnirju Ljubljana open v kadetski kategoriji ostal nepremagljiv in osvojil 1. mesto.
- V kategoriji mladinci je osvojil 3. mesto in tako potrdil, da mu preskok v višjo kategorijo med mladince ne bo povzročal težav.
- 28. 11. 2015 je potekalo državno prvenstvo v Podčetrtku. Žal je malo zmanjkalo za zmago, a naslov državnega podprvaka tudi šteje! Istočasno je prejel tudi pokal za osvojeno 1. mesto v seštevku pokalnih tekem za l. 2015 med kadeti v borbah.
- Sezono 2015 je zaključil z odličnim 2. mestom v kategoriji mladincev na največjem in najstarejšem turnirju v Sloveniji – Trbovlje open, 5. 12. 2015.
- Žal na balkanskem mladinskem prvenstvu v Dubrovniku ni dosegel vidnejšega rezultata, a vseeno ostaja v prvi postavi za evropsko mladinsko prvenstvo, ki bo februarja 2016.

Elizabeta Strenčan

KOŠARKA



Sem Tilen Lipnik. Igram košarko v košarkarskem klubu Rogaška. Treniram že kar nekaj let. Za ta šport me je navdušil najboljši prijatelj, s katerim sva vsak dan igrala košarko po 2 uri.

Treninge imam vsak dan po uro in pol, med vikendi pa je vedno kakšna tekma, ki jo z veseljem odigram. Z ekipo smo igrali že po celi Sloveniji. Zmeraj damo vse od sebe. Igramo proti dobrim in tudi manj dobrim klubom. Naš najboljši dosežek je bil na turnirju v Zagrebu. Osvojili smo prvo mesto.

Tilen Lipnik, 1. HT

ATLETIKA

Sem Anja Lončarek, dijakinja 3. letnika programa hortikulturni tehnik. V prostem času treniram atletiko, in sicer tek na dolge proge. S tekom se ukvarjam pet let, po novem treniram pod vodstvom uspešnega trenerja dolgoprogašev iz Ljubljane.

Pri teku mi je najbolj neverjetno to, kako lahko naenkrat pozabim na vso dogajanje okoli sebe. Ko se skoncentriram le nase, le na svoj vdih in izdih, s katerim pošljem vse slabe misli iz telesa, ko tekmujem sama s sabo in mi za tistih nekaj dragocenih trenutkov ostanejo misli čiste in jasne, vsi



problemi pa se naenkrat zdijo lažje rešljivi. Tek mi predstavlja po eni strani obliko sprostitve in odklop od vseh stvari, po drugi strani pa mi predstavlja izziv, kako postati boljša, hitrejša in kako vedno znova izboljšati svoje rezultate. Lahko tudi rečem, da mi tek pomaga osebno rasti, saj sem v tem obdobju še bolj utrdila vrednote, kot so red, skrbnost, predanost, odgovornost, tudi potrpežljivost. Vsekakor vrednote, ki so pomembne za življenje.

Moja do sedaj najdaljša preizkušnja je bila etapna tekma Icebug experience na Švedskem lani v začetku septembra, kjer sem pretekla 75 km in poleg absolutno 26. mesta med ženskami prejela nagrado za najmlajšo udeleženko. Moji cilji v prihodnosti so definitivno z vsako sezono višji, poleg ciljev z rezultati pa je moja velika želja odteči maraton v Bostonu.

Anja Lončarek, 3. HT

KOŠARKA

Sem košarkarica Nea Banko, košarko treniram že od svojega petega leta. Začela sem s fanti v klubu KD Polzela, nato sem pri 12-ih odšla v klub ŽKK Athlete Celje, kjer treniram že pet let. Košarkarice ŽKK Athlete Celja so zelo uspešne v svoji igri, saj vsako leto najmanj ena izmed kategorij osvoji naslov državnega prvaka.



Za svoj življenjski šport in vodilo v življenju sem izbrala košarko, nad njo pa me je navdušil stric. Na treningih mi je postalo všeč. Smo kot športna družina in drug drugemu smo v oporo.

Niti sekunde mi ni žal vsega znoja in trpljenja, ki je na tekmah in treningih. Vse je poplačano tudi z lepimi trenutki.

Nea Banko, 3. HT

GLASBA

Sem Nataša Kovač, stara sem 18 let. Prihajam iz Šmartnega v Rožni Dolini. Obiskujem 3. letnik smer aranžerski tehnik. Že od »malih nog« se ukvarjam z glasbo.

V 3. razredu osnovne šole sem začela igrati kitaro v glasbeni šoli ZAC, kjer sem se učila igranja 2 leti. Nato sem ugotovila, da klasična glasba ni zame, saj sem tudi zelo rada pela. Petje in igranje na kitaro sem se začela učiti pri Maji



Dobrotinšek. Pri njej sem igrala nekaj let zabavno glasbo, zraven pa me je učila tudi petja. Ker je bila še študentka in igrala v ansamblu, me ni mogla več učiti, zato mi je poiskala drugega učitelja. Navdušila sem se nad narodno-zabavno glasbo, zato sem se začela učiti pri Luki Polenšku, kitaristu ansambla Zupan. Poučeval me je 3 leta, sedaj pa se učim sama.

Zelo rada tudi pojem, pela sem v različnih zborih, sedaj pa hodim tudi k solopetju k Barbari Leber Turinek. Igram tudi v skupini oz. ansamblu, v katerem sva 2 dekleti in dva fanta. Večinoma igramo narodno-zabavno glasbo. Zelo pa sem povezana tudi s plesom, saj zelo rada plešem. V osnovni šoli sem 9 let plesala folkloro, sedaj pa plešem pri folklorni skupini Galicija.

Z glasbo in plesom sem povezana. Imam zelo natrpan urnik, enkrat tedensko petje, dvakrat vaje z ansamblom in enkrat s folkloro. Vikende pa imam natrpane s »špili«, zato mi ostane le malo prostega časa.

Nataša Kovač, 3. AT

Ulrika Slavinec, 3. AT



IZ RODA V ROD

INTERVJU Z IVANKO BANTAN

Pozdravljena babica, Ivanka Bantan. Ker si ženska z zelo zanimivim življenjem, te bom preko intervjuja predstavil svojim sošolcem.

Stara si 81 let. Mi lahko poveš, kakšna je bila tvoja mladost?

Rodila sem se na kmetiji v Rimskih Toplicah. Pri hiši je bilo sedem otrok. Ker je bil oče poslanec, je bil redko doma. Otroci smo zato morali že zelo zelo zgodaj poprijeti za delo. Tudi vojna nam ni prizanesla.

Si edina, ki jo poznam, ki je bila med drugo svetovno izgnana. Mi lahko pripoveduješ o tem?

Naša družina je vse od začetka vojne nudila zatočišče in hrano partizanom. Leta 1942 so nas Nemci zato izgnali v Nemčijo. Pol leta smo bili v zbirnem centru na Bavarskem, potem pa še dve leti in pol v taborišču Schwarzwald. Bila sem otrok. Imela sem osem let. Tam sem hodila v nemško šolo. Res pa je, da razmere v Schwarzwaldu niso bile tako hude kot v Auschwitzu.

Kako ste živeli po vojni?

Po vojni smo se vsi živi vrnili v Slovenijo. Na naši kmetiji je živel nekdo drug in bila je popolnoma izropana. Začeti je bilo treba iz nič. Takrat so kmete skoraj prisilili v zadruge. Ker se je moj oče temu uprl so ga zaprli za 18 mesecev. Takrat smo bili bolj lačni kot siti.

Kakšna so bila tvoja šolska leta?

Končala sem samo osnovno šolo. Želela sem tudi v srednjo šolo. Ker ni bilo denarja, bi morala v Celje hoditi peš. Tako sem raje ostala doma in pomagala na kmetiji. Pri sedemindvajsetih letih sem se odločila opraviti babiško šolo. Bila sem sprejeta, a sem spoznala Lojzeta in se poročila.

Moj oče mi je veliko pripovedoval o mojem dedku. Kakšno je bilo življenje z njim?

Po poroki sem se preselila k njemu na kmetijo. V tistih časih je bilo moderno, če si bil zaposlen v industriji. Lojze je vozil rešilca in delal na kmetiji. Imela sva štiri otroke. Imeli smo se lepo, dokler se niso začele njegove težave z vranico. Umril je, ko je bila najmlajša hči stara 12 let. Tako so, žal, moji otroci vajeni kmečkega dela. Bilo je težko, a nekako smo se pretolkli. Vsi so končali srednjo šolo. Zdaj imajo , hvala bogu, vsi službe in zdrave otroke.

Pred petimi leti si se udeležila romanja v Camino. Kaj ti je ostalo najbolj v spominu?

Ha, ha. Ne boš verjel! Letalo! Prvič sem potovala z letalom. Tako me je bilo strah, da nisem hotela sedeti pri oknu. Romanje pa mora biti naporno, da se ga potem rad spomniš. V dvanajstih dneh smo prehodili petindvajset kilometrov na dan. Ko boš potoval po svetu, je pametno, da obvladaš kakšen tuj jezik.

Pri devetinsedemdesetih si bila dvakrat na Kredarici. Si kaj ponosna nase?

Ja, vsako leto grem na romanje k Mariji Snežni. Letos sem imela priliko iti še enkrat s svojim bratom. Živi se le enkrat, pa sem šla še enkrat. Ti povem, drugič je bilo lažje.

Ali imaš kakšne načrte za prihodnost?

Zdaj, ko se letala ne bojim več, bi rada obiskala biblijske kraje. Drugih načrtov nimam. Vprašaj me raje za strahove.

Prav. Povej mi kaj o svojih strahovih.

Imam deset vnukov. In na tem svetu se čedalje težje živi. Vsem privoščim dobro življenje in da bi dobili službe. Vsak dan pomislim na to. In da bi se imeli radi.

Babica, hvala za ta pogovor. Danes sem prav užival s teboj.



Intervju pripravil Tin Bantan, 1. HT

SLOVENKA SEM

Slovenka oz. Slovenec bi se moral malo bolj zavedati, kakšno srečo ima, da lahko živi v tako lepi državi, kot je naša Slovenija. Res je, da ta naša majhna država ne obstaja dolgo in se zato naši voditelji še precej »lovijo« na svojih mestih, vendar pa: Kdo se ni lovil, ko je prvič šel v osnovno šolo? Kdo se ni lovil, ko je prvič shodil? Vsa ta dejstva nam kažejo, da se človek vedno privadi, nauči novih stvari s pomočjo izzivov in s pomočjo ljudi.

Zato mislim, da se za našo državo ni treba bati, je še kot novorojenček v plenici in se šele uči premikati svoje roke in noge, kje je šele to, da bo poskusil hoditi ...

Tako kot mali otrok kriči na ves glas, kadar mu kaj ne odgovarja ali kaj potrebuje, tako tudi država ves čas povzdiguje glas ter se prepira sama s sabo. Ve, kaj želi, vendar pa še ni prišla do ugotovitve, kako bi to lahko priskrbel.

Je pa res, da dlje, ko bomo Slovenci držali skupaj, dlje, ko bomo povezani, hitreje bo odraščala naša država, hitreje bo odrasla in hitreje bomo vedeli, kako doseči, kar želimo.

Glede na to, da ima naša država čudovito naravo, mislim in upam, da za nas Slovenke in Slovence ne bo tak problem potrpeti še nekaj let, da se celotni sistem v državi postavi na svoje mesto.

Vendar za to, kako država deluje, skrbimo ljudje. Zato se moramo najprej vsi skupaj zavedati, da smo SLOVENCİ in SLOVENKE ter da moramo imeti radi našo državo.

Kot prebivalci države Slovenije njene lepote pogosto jemljemo preveč samoumevno. Če bi se do nje obnašali kot tujci, ki pridejo k nam na počitnice, bi lahko bilo marsikaj drugače. Tujci vidijo v naši državi velik potencial, velike možnosti za uspeh, veliko tržnih niš ... A naši mladi tega ne vidijo, čeprav so nekateri dovolj ambiciozni in pogumni, da

ustanovijo podjetje pri nas. Večina jih vseeno odide v tujino, kjer lažje uspejo. Veliko takšnih mladih predstavijo na televiziji, kjer izvedemo, kaj vse so uspeli doseči s svojimi idejami. Mi ostali pa se čudimo, zakaj npr. takšnega dobičkonosnega podjetja niso ustanovili pri nas v Sloveniji.

Na to vprašanje resnično ne znam odgovoriti, le kako bi, saj sem šele srednješolka, pa vendar bi bilo zelo dobro, da bi vedela. Kmalu bom tudi sama začela iskati službo in res ne vem, kaj bom storila, če službe ne bom dobila. Sem pristaš tega, da v življenju počneš to, kar te veseli in v čemer uživaš, a na žalost to ne gre vedno tako. Večina zaposlenih ni zadovoljna s svojimi službami ali z delovnim okoljem.

Jaz pa še vedno upam in verjamem, da mi bo uspelo dobiti službo, v kateri bom uživala in se veselila vsakega dne, ki ga bom preživela v njej. Saj upanje umre zadnje, pravijo.

Janja Moličnik, 3. HT

SLOVENEK SEM

Rodil sem se v Sloveniji, torej sem Slovenec. To je mišljenje mnogih, a jaz se preprosto ne morem strinjati s tem. Žal poznam kar nekaj primerov, ko so tujke prišle v Slovenijo roditi ravno s tem namenom – otrok se rodi tu, torej je »Slovenec«. Tujka ima kot mama »Slovenca« pravico, da ostane tu in skrbi za svojega »slovenskega« otroka. Tako ji država dodeli stanovanje, tujka dobiva socialno podporo, otroški dodatek ... Mnoge zopet načrtno zanosijo, da dobijo še višji otroški dodatek, ki ga »priskrbijo« davkoplačevalci. Na ta način pa posledično trpi mnogo pravih Slovencev.

Zaradi tega mislim, da bi se takšna »definicija« morala spremeniti. Slovenec ni, kdor se v Sloveniji le rodi. Slovenec je zame tisti, ki slovensko govori, piše, razume. Slovenec je tisti, ki je na Slovenijo kot deželo ponosen. Tisti, ki spoštuje slovenski jezik in pisavo, tisti, ki ju z veseljem in samoumevno uporablja. Slovenec je tisti, ki mu je slovenščina materni jezik, tisti, ki lahko reče, da je Slovenija

njegova domovina, dom njegovih prednikov. Sem Slovenec. Na to sem ponosen in to dolgujem vsem prednikom in vsem, ki so »omogočili« Slovenijo.

Slovenijo, to krasno deželo, majhno, a polno skoraj vseh naravnih lepot, trenutno, tako kot vso Evropo, ogrožajo nepregledne množice migrantov, ki so se sicer nedavno umirile (zatišje pred nevihto). Da Slovenci, ki smo večinoma nacionalno neozaveščeni, dopuščamo rahlo prikriti in postopni propad Slovenije kot krščanske dežele, se mi zdi nedopustno.

Če vzamem za primer Madžarsko, Slovaško ali na primer Poljsko, kljub ponosu, da sem Slovenec, začutim rahlo grenkobo. Vsi slovanski narodi imamo burno zgodovino. A z leti je žal prišlo do tega, da smo Slovenci najmanj ozaveščen slovanski narod. Odziv Madžarov in Poljakov na t. i. migrantsko krizo je bil pravilen in bi vsem ostalim moral biti za zgled. Mnenja o posledicah migrantske krize so zelo deljena in različna. Sam mislim, da nas bodo tujci čez nekaj desetletji preplavili. Slovenci bomo postopno izumrli. Čez nekaj sto let se bo o Sloveniji govorilo, kot se sedaj o Atlantidi ali pa se sploh ne bo. Razlog? Neozaveščen narod je mrtev narod. Večina Japoncev bi v primeru vojne brez oklevanja odšla v »boj za domovino«. Prav tako večina Rusov, Kitajcev, Mongolov, Korejcev, Slovakov, Madžarov ... Razlog? Nacionalna zavest.

Nikoli nisem posebej razmišljal o razlogu neozaveščenosti Slovencev. Profesorica zgodovine je nekega dne omenila, da je tako, ker smo Slovenci skozi zgodovino bili kar naprej podrejeni, bili smo hlapčevski narod. Po mojem mnenju pa je razlog za to vodstvo države, vlada. Vodstvo bi moralo skrbeti za neprekinjeno vero v »slovenstvo«. Skrbeti bi morali, da bi se Slovenija »povelečevala« nad ostalimi. Morda bi to bilo preveč, a Slovenci bi se zavedali pomena in pomembnosti svoje države, svojega jezika in svoje narodnosti.

Aljaž Konec, 3. HT

SLOVENEK SEM

Mislim, da biti Slovenec ni nič posebnega, a vendar sem ponosen, da sem. Slovenija je bila v času, ko se je Evropa gospodarsko, kulturno in tehnološko razvijala, le ena ogromna, nerazvita kmetija. Nikoli nismo bili pred časom, redko v stiku z njim. Nikoli niso naše misli dosegle, kar smo si želeli ali potrebovali. Nikoli nas niso jemali kot sebi enake in nas nikoli spoštovali. A vseeno nam je uspelo.



Večina slovenskih pesnikov, pisateljev, doktorjev in advokatov se je rodila na kmetijah, neizobraženim in revnim staršem, a vseeno v šolah beremo Cankarja, na prireditvah poslušamo Prešerna in se učimo pisanja, ki nam ga je Trubar »ustvaril«.

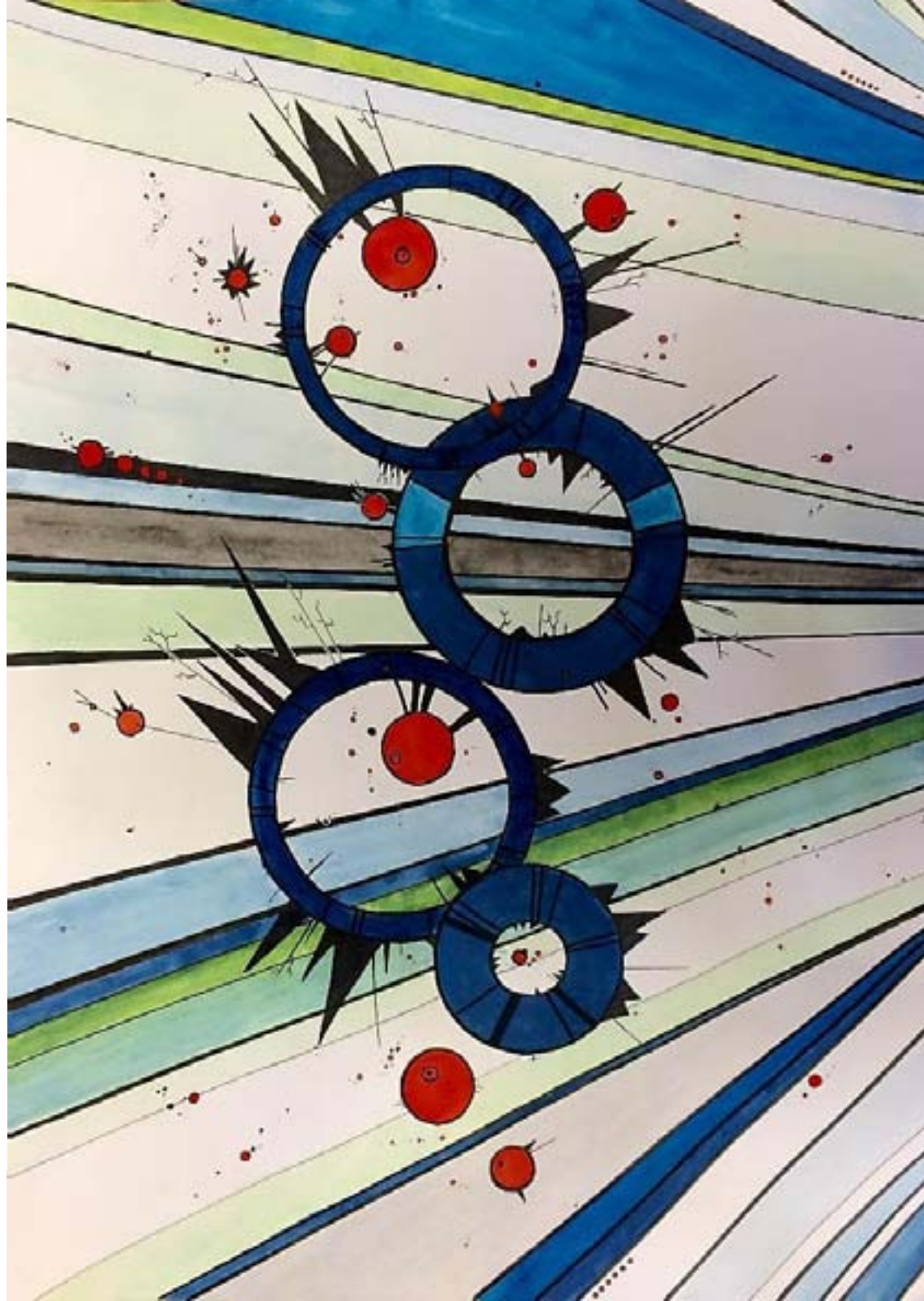
Slovenci imamo nekaj, kar drugi nimajo. Čeprav se med seboj ne razumemo, politiki nam lažejo, mediji izmišljajo, šefi ne plačujejo, nam na koncu zmeraj vse uspe! Samo dva milijona nas je, pa se med seboj ne razumemo, samo dva milijona nas je, a vseeno obstajamo. Majhni smo, a imamo vse. Nikoli nas ne zapustijo lepe misli, čeprav smo že na koncu. Ob misli na športnike smo vsi složni, ob misli na referendum smo z različnih planetov. Šmarnica in jurka sta za Štajerca žurka, Ljubljanci so žabarji, Primorci so mone.

A takšna je naša državica, ne damo je nikomur, druge nočemo. Imamo resnično čuden življenjski moto, ki ni logičen, nima smisla, a ga res vsi Slovenci razumemo. Pri nas je lepo, čeprav ni lepo.

Slovenec sem in Slovenec bom, čeprav ni lahko.

Nejc Kelner, 3. AT

Rebeka Firšt, 2. AT



NA KRILIH USTVARJALNOSTI

PETER JE NA TRINOGATEM STOLCU SEDEL IN PROSO TOLKEL

Pozdravljeni, kolegi in kolegice! Danes pričnemo s snemanjem filma o našem ljudskem junaku Petru Klepcu.

Peter Klepec je živel v Čabru. Bil je šibke postave, zato so se njegovi tovariši pogosto norčevali iz njega. Ko je nekega dne Peter pasel ovce, je molil in prosil Boga, da mu da moč zoper hudobne tovariše. In zgodilo se je. Bog mu je podaril nadnaravno moč. Bil je tako močan, da je prijel za grm in ga izdrl s korenino vred. Nato je prijel za brezo in jo znova izdrl. Za konec pa je izdrl staro, debelo hojo. Peter je bil Bogu zelo hvaležen za pridobljeno moč. Odslej naprej se tovariši niso več norčevali iz njega, enostavno so se ga bali.

Peter Klepec je odraščal in z njim njegova moč. Prihajali so hudi časi. Turki so napadali kristjane. Cesar je bil brez moči proti zlu. Svojo moč in roko mu je ponudil Peter Klepec. Cesar je dvomil v njegovo moč. Peter je cesarju dokazal svojo moč, ko je v roki zdrobil sedem podkev. Že naslednje jutro se je odpravil v boj. Peter je v boju premagal turškega orjaka. Izpulil mu je desnico in nekajkrat počil po njem, da ni več vstal. Ostale Turke je premagal z izdrtim drevesom. Od takrat se Turki niso vrnili na slovensko zemljo.

Kot veste, dragi kolegi in kolegice, je Peter Klepec ljudska pripovedka. Ljudske besedne umetnine so zelo pomembne, saj pripovedujejo o pomembnih zgodovinskih dogodkih, obredih, verovanju in čustvovanju. Zgodovinska podlaga pa nam predstavlja junaka s posebno močjo, ki je rešil ljudstvo pred Turki.

»No, na kratko smo obnovili zgodbo in njen pomen. Sedaj pa bomo pričeli s snemanjem prvega prizora, ko Peter v

gozdu izruje grm, brezo in hojo. Snemalna akcija bo potekala v pohorskem gozdu, na jasi, ob dopustniških kočah. Glavni igralec, ki bo zaigral Petra Klepca, je Peter Ban, saj ustreza profilu glavnega junaka. Boga bo igral Janez Hočvar – Rifle. Brezo, grm in hojo nam bodo maskerji in scenaristi ustrezno pripravili. Vaje bodo potekale danes, takoj po predstavitvi vlog v filmu. Tekst ste že pravočasno prejeli, tako da večjih težav ne predvidevamo.

Snemanje se prične po vajah in ko bo prizorišče pripravljeno. Saj me že poznate – Vid Valič, režiser. Veselim se čudovitega sodelovanja z vami.«

(Iz snemalne knjige)

Pričetek snemanja: ob 15.00 (poletni čas).



Na pohorski jasi se sprehajajo in pasejo ovce. S palico v roki ob grmu sloni

Peter Klepec. Ves poklapan na glas razmišlja, kako bi bil vesel, če bi imel moč, ki bi mu pomagala rešiti težave s tovariši, ki mu ves čas nagajajo in ga zbadajo.

Naenkrat izza stare visoke mogočne hoje posije močno sonce in zasliši se glas Boga: »Dragi Peter! Podarjam ti moč, ki bo premagala vse tvoje ovire! Dragi fant, glavo pokonci in preizkusi podarjeno moč!«

Peter, začuden in preplašen, ne more verjeti svojim ušesom, da mu Bog podarja moč. Ko zbere dovolj moči in poguma, vstane in ogovori Boga: »Dragi Bog, hvala, da mi

ponujaš to možnost, vendar ne razumem, kakšno moč si mi podaril.«

Bog se nasmehe in reče: »Dragi Peter, primi za grm, ki je ob tebi in ga izvleci.«

Peter uboga in z lahkoto izruva grm s korenino vred.

Nato mu Bog znova reče: »Peter, primi za brezo in jo izpuli.«

Peter začudeno posluša in uboga Boga. Prime za brezo in jo z lahkoto izruva iz zemlje.

Bog še zadnjič ogovori Petra: »Sedaj imaš še zadnjo nalogo, da izdereš hojo.«

Peter brez ugovaranja posluša Boga, prime za hojo in že je ležala pred njim kot suha veja. Peter je hvaležen in srečen, da mu je Bog podaril darilo, ki mu bo lahko pomagalo preskočiti vse ovire v življenju. Bog se le nasmehe in sprejme zahvalo. Nato močna svetloba izgine in začne se mračiti. Peter zadovoljno prežene ovce s paše, saj ve, da ima posebno moč.

Konec snemanja: ob 20.30.

Simon Obrovnik, 1. CV

HALO PICA!

Dober dan! Moje ime je Tinkara in po poklicu sem dostavljalka pic. Vsak dan prevozim več kilometrov s svojim mopedom od hiše do hiše, z vsakič bolj praznim »kovčkom« pic. Ta poklic že kar dolgo opravljam in ga že imam v srcu. Verjetno se vam to sliši čudno, vendar ko nekaj toliko časa opravljaš, nekako postane del tebe. Sicer pa pic že nekaj časa ne jem, ker imam njihovega okusa in vonja že vrh glave.

Dogodek, ki se je zgodil nekega čisto navadnega dne, se mi je za vedno vtisnil v spomin. Bil je res navaden delovni dan. Nekaj naročenih pic sem morala dostaviti naročniku. Kot vsak dan sem se peljala na svojem motorju po poti, ki sem jo imela že v malem prstu. Kar naenkrat pa slišim, kako nekdo trobi za mano. Sprva nisem bila prepričana, če trobi meni, zato se nisem ozirala nazaj. Ampak avto ni nehal trobiti, zato sem le pogledala, kaj se je zgodilo. In šok! Moj kovček za pice je bil na veliko odprt in pica, ki je bila na vrhu, je pristala na oknu avta, za mano. Sploh ne vem, če lahko tisti zmazek tako imenujem. Ustavila sem se in avto za mano tudi. Iz njega je stopil velik možak s plešasto glavo. Gledal me je tako grdo, kot me gleda mama, kadar čista oblačila vržem v koš z umazanimi. Za njim je iz avta izstopil – njemu čisto podoben – mladenič, ki je gledal še grše od njega. Iz ust sta začela pljuvati same grde besede. Vsak je govoril drugače. Starejši možak, verjetno oče, je govoril zelo »po domače«. Sicer je njegovo govorjenje bolj vleklo na prekmursko narečje. Njegov sin oz. vsaj mislim, da je bil sin, pa je govoril v slengu. Izgovoril je veliko angleških besed. Čisto najstniku podobno. Dolgo je trajalo, da sta se nehala dreti. Sprva sem samo gledala, potem pa sem se jima v pravilni slovenščini opravičila. Sicer doma govorim po savinjsko, ko pa sem v službi, sem že navajena govoriti pravilno slovensko. Če delam s strankami, je vljudno govoriti lepo. Podarila sem jima pico, da me ne bi več tako grdo gledala. Vljudno sem se poslovila, onadva pa me še pogledala nista. Samo odpeljala sta se. Po tem dogodku sem se vrnila v službo po nov paket pic.

Večina Slovencev ima do svojega slovenskega jezika zelo slab odnos. Večina Slovencev, še posebej mladih, uporablja sleng. Se pravi – uporablja angleške besede. Nič ni narobe, če se tako pogovarjamo s svojimi prijatelji, vendar se moramo z uradno osebo pogovarjati v pravilni slovenščini – zaradi vljudnosti. Sploh pa bi morali Slovenci vzpostaviti boljši odnos do našega maternega jezika. Tako pa se mi zdi, da ga zanemarjamo.

Tinkara Stropnik, 1. AT

MY CAUSE FOR CONCERN

Everybody has their own story. Each man has a different character, different parents, different upbringing and so mainly different conditions for socialization. You probably know that parents and the surroundings we are born into are the primary factors that kind of teach us what's right and what's wrong and what the punishments or rewards are. So, these are the most decisive things that make us who we are.

Some integrate quickly, some have a little more trouble and they need and take more time, while others somehow never find their place in society. But, like I said, these are just the primary things which can be our destiny or as we know life is unpredictable and somewhere, sometime one person or one event can mark our whole life and send it into a completely new dimension.

Today I want to talk about my concern for people, mostly youngsters who are experiencing different kinds of violence, which is, by the way, very much spread nowadays. I am not talking particularly about physical violence, I am talking about verbal violence, social violence and psychological violence which has a very big influence on a little person's emotional and psychological development. People who are the victims of any kind of violence are sad and angry because they don't know why this is happening to them, they don't deserve it and so they spend a lot of time, sometimes even their whole life thinking about bad and horrible things that happened to them once.

They live in the past with all the pain, sadness and anger and we all think, including the victims themselves that they want to let it go, but if you ask them if they really want to let it go and let themselves and the world forget about what happened we could see the unsure expression on their faces. That is because we don't want to let it go. We don't want to let the world forget about us, because it's

unfair. We want something in return for all the pain we had to go through and it really wasn't our fault! But the truth is that the victim will never be satisfied, the person who caused all this can be a million times dead or punished but all the sadness and the anger will live along with us because we can't accept it. The solution is in ourselves. And here we get to the point where we can test ourselves.

I began this essay with how our primary socialization is the most important thing that makes us who we are and what we think. These are the things we feel and the things we feel are hidden in us, in our subconscious. We say that this is our inner voice or the sixth sense. And what parents taught us in our childhood are the factors which influence on how we develop that sense of knowing how to listen to yourself and at the same time living in the system where we cannot do whatever we feel like doing. I could go on and on about this but the point is: if kids were taught that expressing feelings and listening to their own body is okay and natural, we wouldn't have so many limitations. By limitations I mean not accepting different and unique kinds of people. We all are different and unique.

If kids were taught that there is nothing wrong with feeling, thinking, dressing, looking differently from others they would not be mean when it comes to first going to school where they meet other different and interesting kids who are the ones they are going to explore life with and experience all the new things for the first time at least next 9 years of their lives.

What I am saying is that if you bring up a kid in a world/family full of hate, selfishness, limitations, etc. the kid is probably going to be full of hate for all kinds of things. And that kinds of people grow into adult kids who have never been happy because you can't be happy if you have so many frustrations! Therefore, they put their unhappiness on others, so other people become victims of a person that once was a victim of other victims.

Marie Žmajde, 3. AT

VIZUALNE KOMUNIKACIJE (likovna teorija) v 1. AT

Pri likovni teoriji se dijaki seznanijo z osnovnimi izraznimi sredstvi. Ploskev in barva sta eni izmed njih.

Na to likovno problematiko so dijaki izdelovali portrete iz kolaža pod mentorstvom Danice Korošec in Matjaža Pustoslemška.



Ana Drame



Tinkara Stropnik



Manja Janžovnik Gregorc

SLIKARSKE TEHNIKE V 3. AT

Z različnimi slikarskimi tehnikami in njihovo možnostjo uporabe v aranžerstvu se ukvarjamo pri predmetu slikarske tehnike. Tako dijaki spoznajo značilnosti akvarela, kolaža, barvnih svinčnikov itd. ter značilnosti tehnik modernih umetniških praks, kot je npr. asemblaž. Predstavljeni izdelki, nastali pod mentorstvom Danice Korošec in Matjaža Pustoslemška, so narejeni v kombinirani tehniki kolaža in tempera barv.



Barbara Golob



Sabina Gračnar

ARANŽERSTVO V 2. AT

Pri predmetu aranžerstvo obravnavamo različne vsebine s področja aranžiranja izložb in izdelave dekoracij. Likovne naloge obravnavajo realistično, stilizirano in abstraktno motiviko ter slovensko simboliko (npr. motiv Kralja Matjaža). Dijaki se likovno izražajo z izdelavo izdelkov z različnih likovnih področij ter z uporabo različnih likovnih tehnik in materialov.



Aneja Bobik



Lea Kokovnik



Tinkara Tamše



Mojca Pezdevšek

MULTIMEDIJSKO OGLAŠEVANJE V 3. AT

V okviru vsebinskega sklopa tipografija smo spoznali različne skupine pisav ter jih uporabili v programskem orodju Publisher. Dijaki so na osnovi likovnih lastnosti in izraznosti tipografije izdelali poljubne motive.



Maša Cerar Šimenc



Leticija Zdolšek



Barbara Golob



Gaja Anai Narea



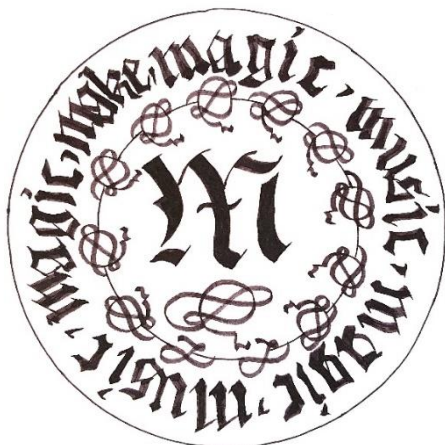
Sabina Gračnar

VIZUALNE KOMUNIKACIJE V ARANŽERSTVU V 4. AT

Dijaki so se seznanili s kaligrafijo. Spoznali so različne kaligrafske pisave in stile ter izdelali likovna dela z uporabo kaligrafske linije ali črk – takšen primer so monogrami, ki so nastali pod mentorstvom Petre Pižmoht.



Vid Stropnik



Anja Fajfar



Katja Matko



Nataša Bukovič

MOJ PROSTI ČAS – risanje



Kristina Vnučec, 3. C

VIŠJA STROKOVNA ŠOLA



Smelo, korak za korakom, stopamo v prihodnost in se veselimo novih izzivov.

10 LET PRVE VIŠJE STROKOVNE ŠOLE ZA HORTIKULTURO

Naša višja strokovna šola je praznovala 10-letnico umestitve v izobraževalni tok slovenskega višjega strokovnega šolstva in tako tudi 10-letnico vpisa 1. generacije rednih in izrednih študentov takratnega programa vrtnarstvo in poklica inženirka/inženir vrtnarstva. S prenovo izobraževalnih programov pa sedaj izobražujemo za poklic inženirka/inženir hortikulture.

Ko se oziram v preteklost, vidimo pestro bero vsega, kar



se je v 10-letni zgodovini naše višje strokovne šole zgodilo. Aktivnosti, povezane z izobraževalnim procesom in dogodki, ki so bili skrbno načrtovani ali pa so se zgodili priložnostno, so šoli vtisnili neizbrisen pečat.

Vodstvo, predavatelji in drugi zaposleni smo ponosni, da smo pred več kot desetletjem začutili potrebo po nadgradnji in poglobitvi znanj s področja vrtnarstva oziroma hortikulture v Sloveniji. Ni nas bilo težko motivirati, da smo se lotili priprave študijskega programa. Bili smo avtorji programa Vrtnarstvo oziroma Hortikultura in vseh katalogov znanj, kajti takrat si nihče v Sloveniji ni upal storiti tega koraka. Dolgo časa smo bili edina višja strokovna šola, ki je ta program izvajala. Vedeli smo, da je v Sloveniji nivo hortikulturenega oblikovanja v primerjavi z nekaterimi drugimi evropskimi državami skromnejši, zato dobre evropske prakse z občutkom za ohranjanje tradicije smiselno povezujemo in nadgrajujemo. V teh letih nam je uspelo dokazati, da imamo zasluge pri prepoznavnosti tega, sicer specifičnega področja.

Prav tako smo sčasoma spoznali potrebo po bolj poglobljenem znanju s področja snovanja dekoracij, promocije in trženja izdelkov in tudi na tem področju smo uspeli z lastno pobudo in vztrajnostjo kot soavtorji programa in katalogov znanj. Edini izvajamo program Snovanje vizualnih komunikacij in trženja za redni študij že





pri drugi generaciji študentov. Ponosni smo bili na vse to in ponosni smo danes, da lahko spreminjamo in oblikujemo zunanji in notranji, poslovni in bivalni prostor ter tako promoviramo hortikulturo korak za korakom. Naše delo je povezano s podjetji, posamezniki, inštitucijami, ki jim kultura bivanja nekaj pomeni, ki si želijo urejeno okolje.

Z medsebojnim sodelovanjem prispevamo k razvoju in napredku na področju uvajanja novih tehnologij v pridelavi vseh vrst rastlin in tako posredno in neposredno vplivamo na zdravo okolje. Prav tako veliko energije vlagamo v program Snovanja vizualnih komunikacij in trženja in imamo za izvajanje tega programa priznane strokovnjake in dobivamo dobre študente.

Veselimo se mladih ljudi, ki se vpisujejo v naša programa, veselimo se dela z njimi. Šola in z njo vsi, ki na šoli delamo, lahko mlademu človeku damo veliko, nikoli pa vsega. Znanje in izkušnje pridobljene v času študija morajo nadgrajevati in se venomer učiti, učiti.

Prepričani smo, da je znanje odločilen dejavnik razvoja vsakega posameznika. Družbeno vlaganje v znanje pa je hkrati pomemben kazalec splošne in gospodarske razvitosti države, kajti znanje in gospodarski razvoj stopata z roko v roki. Veseli nas dejstvo, da s svojim delom lahko prispevamo k temu.

Nada Reberšek Natek, ravnateljica višje strokovne šole.

UČNO PODJETJE ŠTUDENTOV 2. LETNIKA PROGRAMA HORTIKULTURA



V študijskem letu 2015/16 smo se v okviru predmeta Poslovanje vrtnarskega podjetja vključili v mrežo učnih podjetij Slovenije.

Študenti 2. letnika programa Hortikultura so ustanovili podjetje Clematis, d.o.o. Glavna dejavnost podjetja bo pridelava sadik hortikulturnih rastlin, predvsem sadik zelišč, drevnin in trajnic.

Vsa učna podjetja povezuje Centrala učnih podjetij Slovenije, ki ima sedež na Ekonomski šoli Celje. Centrala nam nudi strokovno podporo in servisne storitve, ki so nujno potrebne za nemoteno poslovanje našega učnega podjetja.

Mentorice učnega podjetja so profesorice: Bogdana Kapitler, Erika Kramaršek, Anja Žužej Gobec

Anja Žužej Gobec



Mojca Pezdevšek, 2. AT

EGIPČANSKI HOROSKOP

1. januar – 2. februar: bog prerokov Amon



Vaš egipčanski zaščitnik je Amon, ki je veljal za boga prerokov in po katerem ste podedovali talent, da se na prvi pogled zaljubite v pravo osebo. To se vam bo zgodilo na kakšnem javnem mestu, kot je recimo nakupovalni center ali kino. Partnerja bo pritegnilo predvsem vaše izžarevanje sreče in velik nasmeh, ki se mu ne bo mogel upreti. Po značaju ste zelo nevsiljivi in svojo voljo uveljavljate počasi. Čeprav se na prvi pogled zdite precej hladni, pa v resnici vaš srček kar prekipeva od močnih čustev, do katerih pa je treba prodreti.

3. februar – 4. marec: bog svete reke Nil Sebek



V egipčanski mitologiji bog reke Nil zaseda prav posebno mesto. Osebe, ki so rojene v tem obdobju, so vesele, strastne in polne življenja ter nikoli ne morejo biti pri miru. Zaradi vaše naravne privlačnosti se vam nihče ne more upreti in vse očarate. V zvezah vam je najbolj pomembno prijateljstvo in da se lahko pogovarjate. Ste zelo radovedni in si želite poskusiti prav vse. Imate veliko prijateljev, pri ljudeh pa ne marate laži in skrivnostnosti.

5. marec – 9. april: bog plodnosti Oziris



Bog Oziris simbolizira prenavo, ponovno rojstvo in spremembo. Če ste rojeni v tem obdobju pomeni, da ste po značaju zelo radovedni, a hkrati tudi ranljivi. Imate zelo dobro razvito intuicijo in skozi ljudi dobesedno vidite. Zaupanja vase in samozavesti vam ne manjka, kljub temu pa vas večkrat prevzame pretiran občutek odgovornosti. Bolj kot ljubezen cenite prijateljstvo. Ne pričakujte, da se boste zaljubili na prvi pogled, saj rojeni v znamenju Ozirisa potrebujejo čas, da se ljubezen ustali v njihovih srcih. Ker radi idealizirate in sanjarite, se lahko zgodi, da boste večkrat razočarani.

10. april – 2. maj: bog resnice Ptah



Ker ste zelo iskreni, morate paziti, komu podarite svoje srce, da ne boste ranjeni. Svojo sorodno dušo boste našli v nekom, ki ga boste poznali že zelo dolgo časa. Po značaju ste iskreni, odprti, zvesti in včasih malce naivni. Ne prenesete neiskrenosti in zaradi svoje impulzivnosti brez težav prekinjate odnose. Ste uporniški in resnice nikoli ne skrivate ter osebi vse poveste v obraz, ne ozirajoč se na posledice. Vsak teden ste zaljubljeni v drugega in nikoli ne razmišljate o posledicah svojih dejanj. Pri izbiri partnerja se odločate praktično. Izberete osebo, na katero se lahko zanesete in od nje želite, da je stalno v vaši bližini ter zahtevate tisto, kar tudi sami najbolj cenite – iskrenost.

3. maj – 16. junij: bog življenja Horus



Horus je bog ljubezni, vladar neba in zaščitnik ljudi na položajih. Horus je prerok, Luna in Sonce predstavljata njegove oči. Ste zelo kreativna in ustvarjalna oseba, ki je vedno vesela, a včasih tudi samovoljna. Verjamete vase in v svoje sposobnosti, zato vedno dosežete cilj, ki si ga zadate. Radi se zaljubite na prvi pogled, a romance so ponavadi sladke in kratke. V ljubezni ste kot metuljček, ki leta s cveta na cvet. Zelo radi potujete in vaše oči so vedno žive, radovedne in se svetijo.

17.junij – 21.julij: boginja resnične ljubezni Neftafis



Prelepa Neftafis bdi nad tem najbolj romantičnim in zasanjanim znakom. Ste zelo čutna, strastna in čustvena oseba, ki mora paziti na to, da je drugi ne bi izkoriščali. V iskanju partnerja včasih izgubite kompas – izberite osebo, ki bo ravno tako zvesta, obzirna in ljubeča. Zelo pomembni sta vam ljubezen in nežnost, ki jo tako dajete kot tudi zahtevate. Včasih ste pretirano nagnjeni k sanjarjenju, a svoje sanje znate prenesti tudi v resničnost. Po naravi ste ustvarjalni in kreativni in ves čas iščete nove načine izražanja.

22. julij – 18. avgust: bog groma in strele Seth



Eden izmed najstarejših bogov, ki simbolizira svobodo in kaos. Seth na nebu ponazarja ozvezdje velikega voza. Ste rojeni vodja, po značaju ste pogumni, odločni in malce domišljavi. Vedno trdno verjamete v svoj prav in trdno zastopate svoja prepričanja. Ne bojite se odgovornosti, ves čas nabirate nova znanja in ste navajeni gledati le nase. V ljubezni ste precej ljubosumni, zato potrebujete nekoga, ki je po značaju bolj umirjen in bo znal obvladati vaše občasne čustvene izpade.

19. – avgust – 21. september: bog zaščitnik Anubis



Bog Anubis vam pomaga najti izhod tudi iz najbolj zapletenih in najtežjih situacij. Simbolizira modrost in pomoč. Ste potrpežljivi, modri, praktični in z veliko znanja. Imate močan občutek za pravičnost in močne emocije. V ljubezni ste zvesti in radi občudovani. Rojeni v tem obdobju ste zaprti vase, čustveni, občutljivi in najrajši sami. Nagnjeni ste k razmišljanju, samoti in se vedno postavite na stran šibkih ter znate izraziti svoje sočutje. Obetate si lahko ljubezensko zvezo, ki bo trajala do konca življenja. Zelo težko pozabljate zamere in še težje odpustate.

22. september – 15. oktober: bog sonca Ra



V starem Egiptu so ga imenovali bog Sonca in imeli za kralja bogov. Je moder in vseobsegajoč ter zaščitnik ljudi in varuh faraonov. Rojeni v tem znamenju ste zelo optimistični, modri in celovite osebe. Ste polni karizme in že od malih nog uživate v središču pozornosti in priljubljenosti. Ste naravni vodja in odličen govornik. Ker vas nasprotni spol ves čas obletava, previdno izberite osebo, ki vas najbolj zasluži. Vaša največja napaka je nagnjenje k temu, da nenehno tuhtate, če ste v preteklosti pravilno izbrali, zato se potrudite, da bodo vaše oči usmerjene v prihodnost.

16. oktober – 9. november: boginja čudežev Izida



Izida je najpomembnejša egipčanska boginja, Ozirisova žena. Varuje novorojence in obdarja ženske z modrostjo. Z osebami rojenimi v njenem znamenju je vedno zabavno in prijetno, saj so zelo očarljive, optimistične in neustrašne. Vaše življenje je polno prijetnih presenečenj. S svojim nasmehom lahko začarate vsako osebo, tisto pravo pa opazite že na daleč in jo pritegnete s svojo neverjetno očarljivostjo.

10. november – 3. december: bog svetlobe Thoth



Ste radovedna, skromna in velikodušna oseba, ki želi odkriti bistvo problema in se na vsak način dokopati do resnice. Ste šarmantni in modri, ne marate pa povprečja, hudobije in prevare. Vaše genialne ideje in pogum so večkrat navdih mnogim za njihovo nadaljnje delo. V ljubezni ste zelo predani in radodarni, le svoja romantična čustva večkrat pretirano skrivate. Ko srečate pravo osebo, ji pokažite, kaj čutite in ji ne pustite ugihati.

4. december – 31. december: boginja glasbe in umetnosti Hathor



Hathor je zaščitnica žensk, njena narava je energična in optimistična. Če ste rojeni v tem znamenju, ste željni znanja in pametnih pogovorov, rutine ne marate. Zaljubljeni ste v ljubezen samo in v predstavo o njej. Ko se zaljubite, se zaljubite do ušes in če vam oseba čustva vrača, je nikoli več ne izpustite. Pomembno je, da ohranite mirno glavo in se prepričate, da je to res prava oseba za vas. O preteklosti ne razmišljate, samozavestno gledate v prihodnost, v sedanjosti pa živite po načelu »carpe diem«!

REŠI REBUSA



1



A

~~SLADO~~---

T = Č



SUDOKU

		1		3		5	6
6	5		7	9			
	3				4	1	
		7	6		8		4
8							5
	6		2		3	9	
		2	9				1
				4	7		2
7	8			2		3	

POIŠČI 10 RAZLIK



KAR SE JANEZEK NAUČI, TO JANEZEK ZNA

Profesor vpraša Janezka: »Imaš 278 € in mamoprošiš, da ti jih da še 78. Koliko € imaš potem?«

»278!«

»Še vedno ne znaš računati?« se je začudi profesor.

»Računati znam, ampak vi ne poznate moje mame.«

»Janezek, povej mi primer ustne novice!« vpraša profesorica.

»Radijske in televizijske novice.«

»Pravilno! In kakšna je razlika med tiskanimi in ustnimi novicami?«

»V tiskane lahko kaj zaviješ, v ustne pa ne.«

»Zakaj je naš poba dobil cvek iz zemljepisa?«

»Zato, ker je Veliko Nedeljo in Mursko Soboto iskal na koledarju.«

»Janezek, kaj je to daljno sorodstvo?« vpraša učiteljica.

»To sta moj stric in teta v Ameriki.«

Učiteljica vpraša: »Kateri čas je to, če rečem: Doma nimamo denarja?«

»To je drugi teden v mesecu, ko nam ga že zmanjka!« se oglasi Janezek.

»No, Janezek, povej mi, kateri dve besedi učenci v šoli najpogosteje uporabljajo?«

»Ne vem!«

»Pravilno.«

MAGIČNI KVADRAT

1. Del gornjega oblačila.
2. Večji kos pohištva.
3. Igralna karta s konjenikom.
4. Pisane tropske papige.
5. Leseni pripomoček za valjanje testa.

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				

ZA MLAJŠE BRATCE IN SESTRICE



Šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje
Ljubljanska cesta 97, 3000 Celje
Tel.: 03/4285-900
<http://www.hvu.si/>